

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16

гр. София, 13.03.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. П.
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. П. Въззивно частно наказателно дело № 20246000600014 по описа за 2024 година

образувано по жалба от Х. П. С. ЕГН ***** като пострадал, представляван и от майка му Т. Е. ЕГН ***** срещу Определение № 10/28.02.2024 г. по чнд № 004/2024г. на Военен съд – С..

Производството е по чл. 243 ал. 8 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд – С. е потвърдил постановлението на Военно-окръжна прокуратура – С., с което на основание чл. 243 ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24 ал. 1, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 26 - РП/2023г. (преписка № 234/2023 г.) по описа на ВОП – С., водено срещу военнослужещ от военно формирование - Я. с оглед на престъпление по чл. 343 ал. 3, буква „а“, във връзка с чл. 343 ал. 1, във връзка с чл. 342 ал. 1 от НК.

В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното определение и на постановлението, с което наказателното производство е било прекратено. Изтъква се, че изводът на прокурора и на първостепенния съд за липса на виновно поведение от водача на л.а. „Ф.г.“ с рег. № е неправилен и незаконосъобразен. Били кредитирани единствено показанията на водача на лекия автомобил и баща му, а не били кредитирани показанията на пострадалия Х. С. и на очевидеца Х. Р.. Последните двама твърдят, че са спрели тротинетката точно пред пешеходната пътека, забелязали приближаващия автомобил, който намалил

скоростта, което двете деца възприели като намерение да спре и да ги пропусне. Не е коментирано от прокурора обстоятелството, че в приложение по делото запис, въпреки прекъсването му за седем секунди, не се вижда пешеходец – жена, която да е предприела пресичане на пешеходната пътека отляво – надясно по посока движението на автомобила. Оспорват се показанията на водача на автомобила, че е спрял пред пешеходната пътека, за да изчака преминаваща пешеходка, след което се огледал и потеглил. Оспорва се заключението на автотехническата експертиза, че лекият автомобил е преминал през пешеходната пътека със скорост от 27 км/ч. Според жалбоподателите това би било невъзможно, ако автомобилът е спрял пред пешеходната пътека, понеже не може да развие скорост от 27 км/ч на едно разстояние от два три метра. Твърди се, че водачът на автомобила не е спрял преди пешеходната пътека, а се е опитал да мине пред движещата се по пешеходната пътека тротинетка. Посочва се противоречие между показанията на водача на автомобила и неговия баща относно обстоятелството, дали са били видими приближаващите към пешеходната пътека деца на тротинетката. Сочи се по-нататък, че съгласно ЗДвП децата са уязвима категория лица и при приближаването им към пешеходна пътека водачите са длъжни да спрат и да ги пропуснат. Като нарушение на водача на автомобила се сочи обстоятелството, че същият не се е движел в най-дясната лента, както предписва чл. 15 ал. 1 от ЗДвП. Иска се назначаване на допълнителна автотехническа експертиза, която да отговори, дали би настъпило ПТП, ако водачът на автомобила беше спазил това свое задължение. Следвало е да се изясни и обстоятелството, дали ако водачът се е движел в най – дясната лента и приближавайки пешеходната пътека е забелязал чакащите на тротоара деца, опитал се е да намали скоростта на движение и виждайки, че няма да успее да спре е преминал в крайна лява лента на платното в опит да избегне удара. Оспорва се изводът на прокурора, че при приближаване на пешеходната пътека водачът на автомобила се е движел с адекватна скорост. В този смисъл се сочи заключението на автотехническата експертиза, че водачът е имал възможност да предотврати ПТП, когато е пред пешеходна пътека при скорост под 10 км/ч, а той се е движел със скорост 27 км/ч. Иска се отмяна на обжалваното определение и постановление за прекратяване и връщане на делото за допълнително разследване. Иска се експертизата да изясни, дали е възможно спрял пред пешеходната пътека лек автомобил при потегляне и

достигане до пешеходната пътека да ускори до скорост от 27км/ч, каквато скорост е посочена в автотехническата експертиза.

Първостепенният съд и прокурорът са приели за установена следната фактическа обстановка:

На 20.05.2023 година, около 17.00 часа ефрейтор К. К. управлявал личния си автомобил „Ф.г.“ с ДКН в град С. по булевард „Б. М.“ по посока на кръстовището с булевард „Х. Д.“. На мястото до водача седял баща му – Н. К., а на седалката зад водача седяла съпругата му А. К.. Ефрейтор К. управлявал автомобила в лявата пътна лента на северното пътно платно на булеварда „Б. М.“. Достигайки пешеходната пътека на кръстовището с улица „Г. М.“, К. спрял автомобила, за да пропусне движещ се по нея пешеходец. В същото време по левия тротоар на улица „Г. М.“, по посока пешеходната пътека на булевард „Б. М.“ се движел пострадалият Х. С. – на 15 години, управлявайки индивидуално електрическо превозно средство (ИЕПС) – тротинетка. Зад него се возел свидетелят Х. Р. – на 11 години. Достигайки до пешеходната пътека пострадалият С. и свидетелят Х. Р. забелязали, че автомобилът на военнослужещия, приближавайки пешеходната пътека намалил скоростта. Без да слезат от тротинетката навлезли на пътното платно, опитвайки се да го пресекат по пешеходната пътека. В момента, в който предницата на автомобила се намирала на пешеходната пътека тротинетката се ударила в зоната под дясното странично огледало на автомобила на предната му дясна врата. Предната част на тротинетката се завъртяла по посока на часовниковата стрелка. Получил се приплъзващ удар в десните врати на автомобила, след което С. паднал на осевата линия, разделяща двете пътни ленти, непосредствено след маркировката на пешеходната пътека. Малко преди удара, возещият се зад водача на тротинетката Х. Р. отскочил от нея и така се предпазил от наранявания. С. получил полифрагментно счупване на лява подбедрица с наличие на пунктиформена рана в областта, обусловило от медико-биологично гледище трайно затрудняване движението на ляв долен крайник за срок от 4 – 5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес, т.е. средна телесна повреда.

Изводите на прокурора и на първостепенния съд са правилни и законосъобразни. Доводите и възраженията на жалбоподателите са неоснователни. Най-напред всички те се основават на погрешното

обстоятелство, че автомобилът „Ф.г.“ е ударил тротинетката на пострадалия с предна лява част на автомобила, което не е вярно. То се опровергава освен от показанията на К. К., а също и констатациите в протокола за оглед на местопроизшествие с приложения към него фотоалбум (на л.л. 11 – 25 от том 1-ви на ДП). В графата „Оглед на пътните транспортни средства“, при огледа на лекия автомобил е описано, че „Дясното странично огледало на автомобила се намери прибрано към десния прозорец. На предната дясна врата на автомобила, на височина от 58 до 70 см под огледалото се намери протривна следа с леки драскотини с дължина около 30 см. Огледалото (дясно) е на височина 92 см от земята. В долния външен ъгъл се намери бяла протривна следа. В горната дясна част на задна дясна врата се намери протривна драскотина, започваща непосредствено от границата с предната врата, на височина 77 см от земята, с обща дължина 30 см. Върху задната дясна врата се намериха следи от повърхностно протриване. Върху заден десен калник се намери протривна следа по боята, която е на височина 94 см от земята и е с дължина 5 см“. При огледа на електрическата тротинетка е констатирано, че „в долната част на кормилния лост, на височина 10 см от захвата му към рамата на тротинетката се намери протривна следа. По най-външната част на спирачния лост се намери протривна следа. По протежение на лявата страна на задния калник се намери черна протривна следа“. Описаните следи категорично подкрепят показанията на К. К., че преминавайки през пешеходната пътека е чул удар в дясната част на автомобила, в областта на предна дясна врата. Това обстоятелство се установява и от показанията на свидетеля Х. Р., който се е возил на тротинетката зад пострадалия, че тротинетката се е ударила в предна дясна част на автомобила. От това следва извод, че не е верен доводът, че фактическите положения приети за установени се основават само и единствено на показанията на редник К. и на баща му. Твърденията на пострадалия С., че тротинетката е била ударена с предна лява част на лекия автомобил, се опровергават и от снимка № 6 към фотоалбума на огледния протокол, от която е видно, че по предна лява част на автомобила няма каквито и да било увреждания. От изложеното дотук е видно, че не водачът на автомобила на ефрейтор К. е ударил електрическата тротинетка на пострадалия, а точно обратно – пострадалият нарушавайки всякакви правила за движение с т.нар. тротинетка се е ударил странично в автомобила, в

момент когато последният е преминавал пешеходната пътека. Тук трябва да се отбележи, че управляващият т.нар. тротинетка не е пешеходец по смисъла на чл. 107 т. 2 от ЗДвП. За пешеходци се считат само лицата, които бутат велосипед, мотопед, мотоциклет и индивидуално електрическо превозно средство. От това следва, че управляващите т.нар. тротинетки нямат предимство на пешеходна пътека. Както правилно е отбелязано в постановлението за прекратяване на наказателното производство, пострадалият С. е нарушил редица правила, визирани в чл. 80а от ЗДвП, включително и забраните да превозва други лица и да управлява превозното средство по площите предназначени само за пешеходци, каквито са тротоарите и пешеходните пътеки. От изложеното дотук е видно, че редник К. К. не е нарушил правилата за движение по пътищата при инкриминирания инцидент и не е извършил деяние по чл. 343 ал. 3, буква „а“, във връзка с чл. 343 ал. 1, във връзка с чл. 342 ал. 1 от НК. По тази причина всички останали искания за назначаване на допълнителни експертизи с хипотетични задачи са неоснователни.

Предвид изложеното по-горе, обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, понеже деянието не съставлява престъпление.

По тези съображения и на основание чл. 243 ал. 8 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 10/28.02.2024 г. по чнд № 004/2024г. на Военен съд – С., с което е потвърдено постановлението за прекратяване на наказателното производство по ДП № 26 - РП/2023 г. по описа на ВОП- гр. С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____